Ankenævnet for Forsikring

Den 31. maj 2017 blev i sag nr. 89932:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har indboforsikring (Familiens Basisforsikring II) hos Tryg Forsikring A/S. Hun klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at udbetale erstatning for pels, smykker og ur efter et indbrudstyveri.

Selskabet har anerkendt, at der er tale om et indbrudstyveri, og har udbetalt erstatning på i alt 17.360 kr. for jakke, whisky og kontanter.

Selskabet har afvist dækning for pels, smykker og ur i første række med henvisning til, at klagerens krav er forældet. I anden række har selskabet afvist dækning med henvisning til, at klageren ikke har løftet bevisbyrden for rigtigheden og størrelsen af kravet.

Klageren har i klageskemaet af 4/10 2016 til nævnet bl.a. anført:

> "**2. Hvad vil du konkret opnå hos selskabet? (skal udfyldes)**
> Betaling af 11.773 euro omregnet til danske kroner."

Klagerens advokat har i brev af 30/9 2016 til nævnet bl.a. anført:

> "For mine klienter [klager1] og [klager2] indgiver jeg hermed klage over, at Tryg Forsikring nægter at betale for den skade, mine klienter har lidt ved indbrud, hvor der blev stjålet effekter til en værdi af 8.933,00 og 2.840 euro, eller i alt 11.773 euro, jfr. de vedlagte opgørelser, litreret bilag 8-1 og 8-2.
>
> Der vedlægges tillige kvittering, litreret bilag 13-1, for mine klienters køb af de senere stjålne effekter.

Yderligere vedlægges i kopi de i det følgende nævnte bilag:

Ved skrivelse af 17.05.2013 kontakter Tryg Forsikring mine klienter med en argumentation for afvisning af betaling for de stjålne effekter. Der indgives derefter politianmeldelse for assurancesvig, og sagen verserer herefter ved Retten i …, som det fremgår af retsbøger af 25.09.2013, 12.11.2013 og 29.11.2013.

Anklagemyndighedens anklageskrift er dateret 8. januar 2014, hvor mine klienter beskyldes for dokumentfalsk og forsøg på bedrageri. Jeg henviser herefter til retsbøger af 25.04.2014, 12.05.2014, 11.08.2014, 18.11.2015 og 07.12.2015.

Den 17.06.2016 meddeler … Politi [klager1] og [klager2], at sigtelsen mod dem bliver opgivet, idet politiet ikke forventer, at de vil blive fundet skyldige i dokumentfalsk og forsøg på forsikringssvindel.

Det fremgår af retsbogen af 17.06.2016 fra Retten i …, at anklageren har anmodet om, at sagen bliver sluttet ved retten med henblik på anklagemyndighedens tiltaleovervejelser.

For fuldstændighedens skyld bemærkes, at [klager2] i mellemtiden har skiftet til anden forsvarer i straffesagen ved Retten i … I nærværende forsikringssag repræsenterer jeg imidlertid fortsat begge klienter.

Ved skrivelse af 17. august 2016 kontakter jeg Tryg Forsikring med anmodning om, at mine klienters retmæssige erstatning bliver udbetalt, og jeg rykker for forsikringsselskabets svar ved skrivelse af 15. september 2016.

Ved mail af 16. september 2016 reagerer Tryg Forsikring med en negativ holdning til mine klienters krav. Der korresponderes herefter videre mellem Tryg Forsikrings advokat og undertegnede ved mails af 19. september 2016 og 22. september 2016.

Det er min opfattelse, at politiets vurdering i sagen bevirker, at Tryg Forsikring ikke kan undslå sig fra at udbetale erstatning. Mine klienter har fuldstændig korrekt dokumenteret værdien af de stjålne effekter, og der foreligger ikke oplysninger i sagen, som skulle anfægte dette."

Hertil har selskabet i brev af 26/1 2017 til nævnet bl.a. gjort gældende:

"Sagen drejer sig om, at vi har afvist at erstatte en række genstande efter et indbrud hos vores kunde.

Vores kunde har tegnet en indboforsikring, betingelser 0611, bilag 1.

20.11.2012 kontaktede kunden os vedr. et indbrudstyveri sket den 19.11.2012. Vi fremsendte en skadeanmeldelse til udfyldelse af kunden.

Vi modtog den 27.11.2012 den skriftlig anmeldelse vedr. indbruddet. Samtidig var vedlagt enkelte kvitteringer, kontoudskrifter og et foto. Bilag 2.

Vores kunde blev den 5.12.2016 bedt om at indsende købskvitteringer for smykker, Omega ur og pels. Bilag 3.

11.12.2012 kontaktede kunden os og oplyste, at de ikke havde nogen købskvitteringer, alle var blevet stjålet sammen med genstandene. Kunden blev bedt om at gå til det sted, hvor effekterne var købt og få kopi af kvitteringerne. Kunden oplyste, at det hele var købt i [europæisk land], så det var ikke muligt. Sagsbehandler bad om at få oplysningerne ind på skrift og genfremsendte vores brev af 5.12.2012 til en af kunden oplyst mailadresse.

Samme dag vendte kunden tilbage i en mail med oplysninger om at samtlige kvitteringer var blevet stjålet fra en lille taskepung, hvori der også befandt sig 14.000 kr. og kvitteringer fra en række andre ting (bærbar, fladskærm, køleskab og telefoner). Endvidere var anført, at det hele var købt med kontanter og i [europæisk land], da det var meget billigere. Bilag 4.

17.12.2012 skrev taksator til kunden med en opgørelse i sagen og en redegørelse for, hvorfor smykker, ur og pels blev afvist grundet manglende dokumentation for ejerskab, ægthed/lødighed. Endvidere redegjorde taksator for, hvorfor vi ikke kunne bruge bankudskrifter som dokumentation, da disse ikke viste, hvor der var handlet, men kun var en udskrift, hvoraf kunne ses, at der var hævet flere større kontantbeløb i banken. Bilag 5.

Erstatningen blev opgjort til 18.950 kr. Herfra blev fratrukket selvrisiko på 1.590 kr., hvorefter der blev stillet 17.360 kr. til rådighed i Trygs online erstatningssystem.

Ved mail af 19.12.2012 fastholdt taksator, at der på det foreliggende grundlag ikke kunne udbetales erstatning for smykker, pels og ur.

4.2.2013 modtog vi mail fra kunden om, at de havde fremsendt dokumentation for smykker og ur, og at de efterfølgende ville fremsende dokumentation for pels. Med mail var kopi af to regninger fra [europæisk land]. Bilag 6.

Taksator sendte herefter de modtagne kopier af dokumentation til oversættelse og bad endvidere kunden om at indsende original dokumentation.

Kunden vendte tilbage 12.2.2013 og oplyste, at de ikke havde originale bilag, det fremsendte var kopier, de havde modtaget fra butikken, hvor de havde købt tingene. Bilag 7.

På baggrund af de modtagne kopier af kvitteringer fremsendte vi en række spørgsmål til smykkebutikken i [europæisk land]. Bilag 8. Der gik et godt stykke tid, uden vi hørte noget, og det viste sig, at vi skulle sende spørgsmålene til en anden mailadresse. Dette blev gjort.

12.4.2013 modtog vi svar fra smykkebutikken i [europæisk land]. Bilag 9.

I den mellemliggende periode fremsendte kunden kopi af kvittering for pels sammen med oversættelse af denne. Bilag 10.

På baggrund af det modtagne fra smykkebutikken i [europæisk land], hvoraf fremgik, at smykker og ure ikke var købt hos dem, at fakturaerne ikke var udstedt hos dem, og at de havde informeret politiet om sagen, blev sagen sendt til vores efterforskningsafdeling.

Efterforskningsafdelingen bad herefter … Politi om at undersøge sagen nærmere, og underrettede vores kunde herom ved brev af 17.5.2013. Bilag 11.

22.7.2014 modtog vi brev fra kundens advokat om, at tiltale var frafaldet. Bilag 12. Vi klagede herefter over politiets afgørelse, og de genoptog efterforskningen.

7.9.2016 oplyste kundens advokat, at politiet havde frafaldet tiltale, og at kunden herefter ønskede erstatningen udbetalt.

Vores advokatafdeling besvarede henvendelsen fra kundens advokat den 16.9.2016, og gjorde indledningsvist opmærksom på, at de ikke havde gennemgået sagen endnu. Når dette var sket, ville de vende tilbage. Samtidig oplyste vores advokat overfor kundens advokat, at der ikke var fremkommet væsentlige nye oplysninger og afviste ethvert erstatningskrav i sagen. Endvidere henvistes til vores mail af 19.12.2012. Bilag 13.

Kundens advokat vendte tilbage ved mail af 19.9.2016 med kommentarer om, at vi ikke kunne fastholde vores afgørelse, når hans klienter var blevet frifundet/sagen påtaleopgivet. Dernæst anførte advokaten, at erstatningskravet skulle suppleres med en minkjakke til 3.422 EURO.

Vores advokatafdeling vendte i den forbindelse tilbage med yderligere svar til kundens advokat, hvori vores advokatafdeling gjorde opmærksom på, at det var hans klienter, der havde bevisbyrden, og at den strafferetlige vurdering er uden betydning for erstatningssagen.

Bl.a. anførte vores advokat følgende:

Aktuelle sag drejer sig alene om dine klienter har løftet deres bevisbyrde for størrelsen og rigtigheden af det fremsatte erstatningskrav. Denne bevisbyrde har de ikke løftet vedr. de omhandlede genstande, hvorfor Tryg har afvist at udbetale erstatning for genstandene.

Den strafferetlige vurdering er i relation til erstatningssagen uden betydning. Dette har Tryg anført i sit brev af 17. maj 2013 til [klager1]. I brevet hedder det bl.a.:

'Vi gør i den forbindelse opmærksom på, at vores vurdering ikke skal baseres på politiets afgørelse i en evt. straffesag, idet vi skal afgøre sagen på baggrund af forsikringsaftalelovens, ankenævnspraksis samt de betingelser, som er gældende for policen'.

Dette beror bl.a. på, at bevisreglerne er forskellige i straffesager i forhold til civile (erstatnings)sager. Jeg henviser til fx Østre Landsrets dom omtalt i FED 2014.25, samt Ankenævnet for Forsikring kendelse nr. 88457 (http://ankeforsikring.dk/adm-ankenaevnet/Sider/viewdoc.aspx?CN=88457).

Efter min opfattelse er dine klienters krav ikke afvist med henvisning til assurancesvig, men pga. mangelfuld/manglende dokumentation for kravet rigtighed og størrelse.

Familieforsikringen indeholder almindeligvis et punkt vedr. dokumentation, hvori det hedder:

Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikerer man, at Tryg kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn.

Kundens advokat klagede herefter til Ankenævnet den 14.10.2016, modtaget hos Ankenævnet den 21.10.2016.

Ankenævnssagen

Taksator afviste erstatning for smykker, ur og pels den 17.12.2012 og taksator fastholdt denne afgørelse 19.12.2012.

Advokatafdelingen fastholdt efterfølgende afgørelsen den 16.9.2016 og gjorde samtidig opmærksom på, at vi tog forbehold for at gøre forældelse gældende.

Vi gør gældende, at eventuelle krav i sagen er forældet den 17.12.2015 efter den 3 årige forældelsesregel i Forsikringsaftalelovens § 29 og Forældelsesloven § 3.

Såfremt Ankenævnet ikke mener, at sagen er forældet, gør vi subsidiært gældende, at vores kunde ikke har løftet sin bevisbyrde for størrelsen og rigtigheden af kravet for smykker, ur og pels, hvorfor vi ikke kan udbetale erstatning for disse genstande.

Efter modtagelse af ankenævnsklagen har vi modtaget politirapport og afhøringsrapporter. Bilag 14.

Af politirapporten fremgår det bl.a., at politiet via tolk fik oversat et dokument, som de havde modtaget via kundens advokat. Ifølge dokumentet var det en bekræftelse af, at kvitteringerne var i overensstemmelse med originalerne, og at varerne var købt i deres butik.

Da dette ikke stemte overens med de oplysninger, som Tryg havde videregivet til politiet, bad politiet deres tolk om at tage kontakt til butikken med henblik på at høre, hvorvidt det var dem, der havde fremsendt dokumentet, som politiets tolk havde oversat.

Politiets tolk vendte tilbage efter at have haft kontakt med butikken. Butikken oplyste, at den vedhæftede attestering på intet tidspunkt hverken var udfærdiget eller afgivet i deres butik. Endvidere var e-mailadresserne ikke deres.

Butikken uddybede, at deres selskab ikke var 'guldsmed og forhandler', som der står øverst på kvitteringen, kvitteringernes numre var ikke rigtige, selv formatet på numrene var ikke det format, som butikken benytter, de udfærdiger aldrig kvitteringer i Euro, og underskriften på attesteringen tilhørte ikke en eneste af deres ansatte.

Endvidere oplyste butikken, at de tidligere på året var blevet kontaktet af Tryg Forsikring fra Danmark, og at de også dengang havde afvist, at de havde udfærdiget kvitteringerne. Dengang informerede de politiet i … om sagen, og det ville de nu gøre igen.

Vi har via [selskab1] fået undersøgt den af kunden fremsendte kopi af kvittering for pelsen.

[Selskab1] har haft kontakt til den forretning, som kunden skulle have købt pels i, ligesom [selskab1] har undersøgt butikken nærmere. Af rapporten fremgår, at der er tale om en meget lille kælderbutik med et mørkt, beskidt og koldt rum. Der blev ikke solgt tøj fra butikken, men almindelige dagligvarer. Det var ejerens fætter, der stod i butikken, og han gav udtryk for, at han tvivlede på, at ejer af butikken nogensinde havde solgt en pels. Han mente dog godt, at signaturen på kvitteringen kunne være ejerens og opgav et telefonnummer, hvor man kunne træffe ejeren. Han oplyste desuden, at de kun solgte almindelige billige husholdningsting og ikke tøj.

[Selskab1] tog herefter kontakt til ejer af butikken, der afviste, at han nogensinde havde solgt en pels, og at kvitteringen måtte være en forfalskning. Han havde aldrig solgt noget overhovedet, der kom i nærheden af 1000 Euro, han havde aldrig hørt om navnet [klager1], og han havde ingen forbindelse til Danmark.

Dog kunne han oplyse, at han for nogle år siden havde solgt nogle drikkevarer til Danmark, og måske havde nogen fået fat i hans faktura og brugt dele af den til at lave en falsk kvittering. Ejer bekræftede, at det var hans signatur på kvitteringen.

[Selskab1] kunne endvidere oplyse, at kvitteringen ikke opfyldte det krævede på kvitteringer i.h.t. … lov. Kvitteringen indeholdt hverken momsbeløb eller fakturanr. Anonymiseret rapport fra [selskab1] vedlagt som bilag 15.

[Selskab1] fremsendte endelig et foto af kvitteringen til ejeren af forretningen, der efter at have set fotoet vendte tilbage med en sms besked om, at det var en falsk regning. Bilag 16.

På baggrund af de foretagne undersøgelser vedrørende smykker, ur og pels, som ovenfor beskrevet, må vi konstatere, at vores kunde på ingen måde har løftet sin bevisbyrde med hensyn til størrelsen og rigtigheden af kravet.

Den strafferetlige vurdering er erstatningssagen uvedkommende. Bevisreglerne er forskellige i straffesager og i erstatningssager. Vi henviser til A88457 og Østre Landsretsdom omtalt i FED 2014.25.

På denne baggrund fastholder vi, at der ikke kan udbetales yderligere erstatning i sagen."

Til dette har klagerens advokat fremsendt brev af 10/2 2017, hvor det bl.a. er anført:

"Herved skal jeg ganske kort kommentere Tryg Forsikrings indlæg af 26. januar 2017, hvoraf jeg ikke har modtaget kopi, før Ankenævnets fremsendelse til undertegnede den 31. januar 2017.

Sagens problematik er i al sin enkelhed den, at Tryg Forsikring i forsøg på at undgå at udbetale erstatning for stjålet indbo indgiver en politianmeldelse mod mine klienter for assurancesvig, og at denne sag ender med en påtaleopgivelse fra anklagemyndighedens side.

Tryg Forsikring fik altså ikke held med at få mine klienter dømt for dokumentfalsk og forsøg på forsikringssvindel.

Mine klienters krav er naturligvis ikke forældet, og jeg kan i den forbindelse henvise til 'Forældelse efter forældelsesloven af 2007' af Bo von Eyben, side 782 ff., hvoraf det klart fremgår, at de retlige skridt afbryder forældelsesfristen.

Tryg Forsikrings formål med politianmeldelsen er naturligvis forbundet med forsøget på at undgå at betale erstatning for de dokumenterede stjålne effekter.

Sagen har været ualmindelig grundigt behandlet af Kriminalretten i …, og det er med sagsbehandlingen fastslået, at mine klienter har erhvervet de anmeldte stjålne effekter ved køb i [europæisk land], og det er en kendsgerning, som Tryg Forsikring ikke bør kunne komme udenom.

> Mine klienter har løftet bevisbyrden med hensyn til størrelsen og rigtigheden af kravet, hvilket er grundigt efterprøvet af … Politi, og Tryg Forsikrings egenhændige undersøgelser via [selskab1] bør ikke kunne tillægges nogen betydning."

Selskabet har modtaget en mail af 12/4 2013 fra den forretning, hvor klager skulle have købt smykkerne og uret. I mailen er bl.a. anført:

> "Til rette vedkommende,
>
> Følgende er svar på jeres spørgsmål:
>
> Kan I hjælpe os med følgende:
>
> - Er disse fakturaer udstedt hos Dem?
> Nej.
>
> - Har De en kopi af fakturaerne, og er kopierne identiske med de vedlagte?
> Det har vi ikke.
>
> - Er de emner, som er anført i fakturaerne, købt hos Dem?
> Nej.
>
> - Hvad er prisen på de emner – enkeltvis?
> Det ved vi ikke.
>
> - Kan De oplyse navn/efternavn på køber?
> Nej.
>
> Vi vil gerne informere jer om, at vi har informeret politiet om det her."

I forbindelse med efterforskningen af straffesagen tog dansk politi ligeledes kontakt til den forretning, der skulle have solgt smykkerne og uret. Forretningen fremsendte den 8/11 2013 svar til politiet, hvori det bl.a. blev anført:

> "Ad denne vej ønsker jeg at erklære at VI ALDRIG HAR:
>
> - solgt varer ved at levere dem eller på nogen anden måde end ved salg i vores forretningslokaler
> - taget imod betaling i nogen fremmed valuta (… er det lovmæssigt gyldige betalingsmiddel i [europæisk land]),
> - solgt varer mod kontant betaling uden udstedelse af lovpligtig kvittering udstedt den attesterings, som De har sendt os pr. e-mail
> - udstedt kopier af kvitteringer for solgte varer til købere, eftersom vi ikke registrerer solgte varer i henhold til navn og efternavn på en køber, som er en fysisk person.
>
> For yderligere information beder vi Dem henvende Dem til [europæisk land] Politi eftersom vi vil betragte al yderligere kontakt som chikane."

8. 89932

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Hvem og hvor dækkes**
(Afsnit 1-2)
…
2. Hvor dækker forsikringen
2.1
Med de begrænsninger, der følger af de enkelte bestemmelser i afsnit 3 og 4, dækker indboforsikringen i Danmark (dog ikke Færøerne), når genstandene befinder sig:

2.1.1
I og ved sikredes helårsbolig (forsikringsstedet).
…
3. Hvilke genstande er dækket
Forsikringen dækker - med de i afsnit 3-6 nævnte begrænsninger - nedennævnte genstande, såfremt disse tilhører en sikret, eller denne bærer risikoen for dem.
…
3.1 Almindeligt privat indbo
'Almindeligt privat indbo' er private ejendele, herunder alt, hvad der hører til en privat boligs normale udstyr, hvis det ikke særskilt er nævnt i afsnit 3.2-3.8 eller er undtaget efter afsnit 3.9.

3.2 Særligt privat indbo
Som 'særligt privat indbo' anses:
…
- Pelse

…
- Ure

…
3.4 Særlige private værdigenstande
Som 'særlige private værdigenstande' anses:
…
- Smykker

…
7.6 Dokumentation
For at få erstatning må man kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at man har haft de beskadigede eller stjålne genstande, og at alder og genanskaffelsespriserne er som anført i skadeanmeldelsen.

Dette kan gøres ved, at man sammen med anmeldelsen – i det omfang, man er i besiddelse heraf – indsender kvitteringer/regninger for købet, købekontrakt eller fyldestgørende beskrivelse eller fotos.

I egen interesse bør forsikringstageren derfor gemme købsnotaer for alle nyere ting og i mindst 5 år for mere langvarige forbrugsgoder. Købes tingene privat, bør man sikre sig en dateret overdragelseserklæring med angivelse af, hvad der købes, og hvad prisen er. Det hele kan suppleres med fotos af de mest værdifulde ting. Med hensyn til dokumentation for genanskaffelsespriserne kan man som regel få de handlende til at udstede en erklæring.

Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikerer man, at Tryg kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn."

9. 89932

Nævnet udtaler:

Selskabet har anerkendt, at der er tale om indbrudstyveri og har udbetalt i alt 17.360 kr. i erstatning efter fradrag af selvrisiko. Klagen vedrører selskabets afvisning af at yde dækning for en pels, smykker og et ur. Selskabet har afvist dækning for disse genstande med henvisning til, at klagerens krav er forældet, og at klageren ikke har fremlagt fornøden dokumentation for ejerskab og værdi.

Forældelse

Nævnet lægger til grund, at indbruddet skete i perioden fra den 16/11 2012 ca. kl. 14.00 til den 19/11 2012 ca. kl. 17.45. Selskabet udskød ved brev af 17/5 2013 sagsbehandlingen af sagen for så vidt angik smykker, pels og ur, idet Tryg oversendte sagen til politiet. Efter politiets påtaleopgivelse af 17/6 2016 anførte selskabet ved mail af 19/9 2016 til klager, at der muligt var indtrådt forældelse i sagen. Ved selskabets brev af 26/1 2017 til nævnet gjorde selskabet forældelse gældende.

Nævnet finder, at den 3-årige forældelsesfrist for det omtvistede forhold, jf. forældelseslovens § 3, senest kan regnes fra den 19/11 2012, hvor indbruddet blev konstateret.

Det følger imidlertid af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. pkt., at forældelse tidligst kan indtræde 1 år efter, at et selskab har afvist at dække en anmeldt skade. Nævnet finder, at 1 årsfristen løber fra selskabets brev af 19/9 2016, hvor selskabet afviste at yde dækning for smykker, pels og ur. Sagen må forud for dette anses for genoptaget af selskabet efter politiets påtaleopgivelse i straffesagen.

Nævnet finder på denne baggrund, at sagen ikke var forældet, da sagen blev indbragt for nævnet den 30/9 2016.

10. 89932

Bevis for forsikringsberettigende begivenhed

Det følger af almindelige forsikringsretlige principper, at det er den, der rejser et krav, som skal bevise kravets rigtighed og størrelsen af det. Princippet fremgår endvidere af forsikringsbetingelsernes punkt 7.6.

I forbindelse med selskabets behandling af sagen oplyste klageren, at hun ikke havde købskvitteringer for de stjålne genstande, da kvitteringerne også var blevet stjålet. Klageren oplyste, at alle de stjålne genstande var købt i et andet europæisk land, da det var billigere, og det derfor ikke var muligt at få kopier af købskvitteringerne. Endvidere var genstandene købt kontant. Selskabet valgte herefter at afvise yderligere dækning med henvisning til manglende dokumentation for ejerskab og ægthed.

Nogen tid efter modtog selskabet en mail fra klager med dokumentation for køb af smykkerne og uret. Det fremgik af mailen, at klager efterfølgende ville fremsende dokumentation for købet af pelsen. Herefter tog selskabet kontakt til den forretning, hvor smykkerne og uret skulle være købt. Forretningen kunne ikke bekræfte salget af smykkerne og uret. Samme svar fik dansk politi, da de tog kontakt til forretningen i forbindelse med efterforskningen af straffesagen.

Selskabet modtog ligeledes kopi af kvittering for købet af pelsen. Efter denne modtagelse iværksatte forsikringsselskabet en undersøgelse af sagen, der viste, at den butik, der skulle have solgt pelsen, handlede med almindelige billige husholdningsting og ikke med tøj. Butikkens ejer oplyste også, at han aldrig havde solgt en pels, og at kvitteringen måtte være falsk.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at yde erstatning for pelsen, smykkerne og uret.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren i første omgang ikke kunne fremvise kvitteringer for købet af pelsen, smykkerne og uret. Efter selskabets afslag lykkedes det dog klageren at få fat i kopikvitteringer. Selskabet har sået tvivl om kvitteringernes rigtighed, da begge forretninger har afvist kendskab til kvitteringerne og til salgene. Næv-

net har endvidere lagt vægt på, at der ikke er fremlagt kontoudskrifter, der underbygger den fremlagte kopikvittering, og at klageren i den forbindelse har oplyst, at alle køb er foretaget kontant.

Nævnet kan herefter ikke pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning.

Det, som klageren har anført, kan ikke føre til andet resultat. Ligeledes kan det ikke føre til et andet resultat, at klageren i straffesagen fik en påtaleopgivelse, idet nævnet bemærker, at bevisbyrden i straffesager er en anden end i forsikringssager.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand